

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De tribus sectis iudeo[rum] ca. xxxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

olympiadē tali vel tali ita sub sectā dicit̄ ans
no ab incarnatiōe dñi tali vel tali. Alij a pas
sione dñi ea inchoass̄ testant̄ d̄sc̄entes sextā
et septimā quiescētū simul i cepisse In chro
nica vero ab imperio tyberij inchoata leḡ.
Urbatur aut̄ i oannes cūlio de pilis ca
melor̄ et zona pellicea quodā locustarū ge
nere cibili vesc̄ebat et melle silvestri Tunc
eribat ad eum om̄is iudea et baptizabantur
in iordanē. Iudei aut̄ multos pharisaeū
et saduceorum venientes ad baptiſtūm: di
xit eis: Progenites vīperar̄: quis vobis de
monstrabit fugere a ventura ira. Facite di
gnos fructus penitēcie et ne dicas patrež
habem⁹ abraam quia potest dñs de lapidī
bus istis id est de gentib⁹ significatis his la
pīdibus suscitare filios abrac. Dicit̄ aut̄
ostendebat eis i oannes xii. lapides q̄s tule
runt xii. duces tribūnū Israēl de medio iorda
nis in aridā et rotidē de arida in iordanem
quoz acerius esset in testimoniu qz sicco pe
de iordanē transiérūt.

De tribus sectis iudeorum.

Capitulum. XXXI.

Rant aut̄ tunc

In iudea tres secte iudeor̄ a cōi
reliquor̄ vita et opinione distā
tes pharisaei, saducei, esseti. Pharisaei cultū
austerō et vīctu pparco vteban̄, traditiōes
suas statuētes: q̄b⁹ traditiōes moysi deter
minabāt, pīstola chartarū in fronte gerebat:
et in sinistro brachio circūligata, q̄b⁹ decalo
gus inscript⁹ erat: qz dicerat dñs. H habeb
q̄si qd apensum ante oculos tuos et in ma
nu tua: et hec dicebāt phylateria, a phylate
q̄d est seruare et thoraih q̄d legē sonat. Isti
etī maiores fimbrias alijs ferentes spīnas
eis alligabāt, q̄b⁹ pūcti in deambulādo me
mores mandatoruz dei fierent. Hi vniuersa
do dīputabāt, et marmenei, faro. Agere qdē
q̄ iusta sunt v̄l negligere in arbitrio hominū
plurimū esse dicebāt. in singulis adiuvua
re marmenem, quā etī ex motib⁹ superioror̄
fieri putabāt. Prepositis suis et maiorib⁹ na
tu nuq̄s cōtrariū respondebāt: iudiciū dei ee
futur⁹ dicētes om̄e aliam incorruptā ee, so
las honorū animas in alia transire corpora
vīsq; ad resurrectionē et iudiciū. Malor̄ aut̄
etīnis retrudi carcerib⁹. Et quia a cōi hoīm
habitū diuisi: ideo pharisaei dicebāt Sa

ducēt marmenem negant̄ dēū inspectorem
omnū esse d̄icentes in arbitrio hominū sū
esse vt bonū malū ve gerant. Animar̄ gene
raliter v̄l supplicia negabant̄ vel honores,
Nam et resurrectionē mortuoz futuraz ne
gabant, animas mori cū corporib⁹ putā
tes: nec angelos esse dicebāt. Solos q̄ng
libros moyſi recipiebat et his cōtentī erant.
Hi seueri nimis erant, nec etī inter se socias
les. Ob quā seueritatē saduceos, i. iustos se
nominabant. Esse fere omnib⁹ monastī
cā agebat vītā: nuptias fastidientes, non q̄
cōtingia et hominū successionē perimēdā
censerēt sed cauendā intemperantia feminā
rum: nullā eaz fidem viro seruare putātes,
habebāt omnia cōmunia: probro oleū ducē
tes, squalorē dec⁹ putabāt dummodo in ves
tē candida semp essent Nulla eis certa ciui
tas: sed in singulis domicilia habebāt, ante
solis ortū nihil pphantum loquentes, sole re
orientur orātes, post vīsq; ad quintā horā ope
rantes, lori corpore aquis: simul et cū silēcio
edebant, turamentū habebāt pro perlūto.
Secte sue neminē adhibentes nisi sub amē
probatione. Receptū autem secum post ans
num: duobus alijs annis mores ei⁹ pbabāt
deprehensum in peccatis a se pellebāt, et
herbas more pecor̄ decerp̄ vīsq; ad obīu
peniteret. Cum em̄ decē simul sederunt nub
lus nouem iniuitis locutus est, spueri me
dium: vel in dexteram partem sui vīstantes.
Adeo sabbatu obseruabāt q̄ nec ea die ali
uū purgabāt. Dolabū ferebāt lignem &
in loco lecretissimo fodiebāt terram ad ali
uum purgandam, demissa veste se diligēt
cōgentes ne splendori diurno alsūdūlo
facerent iniuriā. Ob id etiā statim fouēt
implentes, vīu ebāt longissime ob vīc⁹ sim
plicitatem, morem p̄ iusticia immortalitate
iudicabant meliore. Animas vero omnes a
principio creatas p̄ temporib⁹ icorporari Bo
nas eratas corporib⁹ v̄ltra oceanum degre
vbi sit reposita eis p̄fruitio ad orientē. Da
lis p̄cellosa et hyberna loca delegātes Erat
in eis q̄ futura pdicēret Quidā p̄nib⁹ sed
moderate vtebāt. Hā si hoīes abstinentiū
arbitrarentur vel artarent a cōtingio: huma
num genus deficeret.

Q̄iobannes confessus est se non esse doct
stum.

Capitulum. XXXII.

